ה' עליהם יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלימני והחייני: **מתני'** [א] הסולת והשמן אין מעכבין את היין ולא היין מעכבן [ב] המתנות שעל המזבח החיצון אין מעכבות זו את זו: **גמ'** ת"ר [2] ומנחתם ונסכיהם הבא מנחה ואחר כך הבא נסכים רבי אומר זבח ונסכים הבא זבח ואחר כך הבא נסכים ורבי נמי הכתיב ומנחתם ונסכיהם ההוא מיבעי (א) למנחתם ונסכיהם בלילה ומנחתם ונסכיהם אפילו למחר ורבנן נמי הכתיב זבח ונסכים ההוא מיבעי ליה לכדזעירי [ג] דאמר זעירי (א) [ד] אין נסכים מתקדשין אלא בשחיטת הזבח ורבי נמי מיבעי ליה לכדזעירי ורבנן נמי מיבעי להו למנחתם ונסכיהם בלילה ומנחתם ונסכיהם אפי' למחר אלא היינו טעמייהו דרבנן דכתיב [3] עולה ומנחה ורבי נמי הכתיב עולה ומנחה אלא בבאים עם הזבח דכ"ע לא פליגי [ד] דמנחה ואחר כך נסכים דהכתיב עולה ומנחה כי פליגי (ב) בבאין בפני עצמן רבנן סברי מדבאין עם הזבח מנחה ואחר כך נסכים בפני עצמן נמי מנחה ואחר כך נסכים ורבי התם הוא דאיידי דאתחיל באכילה גמר לה לכולא מילתא דאכילה אבל בפני עצמן נסכים עדיפי הואיל (ג) [ה] דמיתאמרא שירה עלייהו: המתנות שעל מזבח החיצון אין מעכבות זו את זו: [ו] ת"ר [ז] מנין לכל הניתנין על מזבח החיצון שנתנן במתנה אחת שכיפר שנאמר [4] ודם זבחיך ישפך על מזבח ה' אלהיך: **מתני'** הפרים [ו] והאילים והכבשים (והשעירים) אינן מעכבין זה את זה (ד) ר' שמעון [אומר] אם היו להם פרים מרובים ולא היו להם נסכים יביא פר אחד (ה) ונסכים ולא יקריבו כולם בלא נסכים: **גמ'** הני פרים וכבשים דהיכא (ו) אילימא דחג [5] כמשפטם כתיב בהו (ז) אלא דר"ח ועצרת דחומש הפקודים

אילים

פ' עליהם. אותם שעושין עליהם שם ה' בתפילין יחיו: **מתני' הסולת והשמן.** של מנחת נסכים אין מעכבין את היין שאם הביא יין בלא סולת ושמן [ח] מנסכן: **המתנות כו'.** כגון ד' מתנות של חטאת אין מעכבות זו את זו שאם לא נתן אלא אחת כיפר: **גמ' הבא מנחה כו'.** דמנחת נסכים קריבים תחילה [ט]: **ואחר כך נסכים.** אחר האברים מיד ואחר הנסכים המנחה: **מנחתם ונסכיהם בלילה.** דמנחת נסכים קריבין בלילה. ואי קשיא הא אמרי' בהקומץ [רבה] (לעיל כו:) דברים שדרכן ליקרב ביום וקחשיב מנחת נסכים מפרש לה בפ' יש קרבנות במסכת תמורה (דף יד.) דהא דקתני ביום בנסכים הבאים עם הזבח והא דקתני בלילה בנסכים הבאין בפני עצמן כגון שהביא זבח בלא נסכים ולאחר זמן הביא הנסכים בפני עצמן יכול להביאן בלילה: **ואפילו למחר.** אם הביא היום [י](א) יכול להקריב נסכיו למחר ובלבד שלא יקדשו בכלי מאתמול דאי קדשי נפסלין בלינה כדתניא במסכ' מעילה (דף ט.) קדשו בכלי הוכשרו ליפסל בטבול יום ובמחוסר כפורים ובלינה (ב): **אין הנסכים.** הבאין עם הזבח [יא] דכל זמן שלא נשחט הזבח אע"פ שהפרישן לשם זבח זה יכול לשנותן לשם זבח אחר אבל לאחר שחיטה אינו יכול לשנותן לשם זבח אחר: **עולה ומנחה.** משמע אחר העולה מיד יקריב מנחה (ג) [יב]: על הנסכים אומרים שירה הלוים במס' ערכין בפרק אין נערכין (דף יא.): **ישפך.** שפיכה אחת: **כמשפטם.** משמע עיכובא (ד) [יג]: כל הקרבנות האמורים בחומש הפקודים[יד]: [טו] **ודהני.** דר"ח ועצרת שכתובים בחומש הפקודים: [טז] אלא דעצר' גריד' קתני(ה) [יז] מת"כ דכתיב באמור אל הכהנים

אילים

מלמד שחזן הכנסת אומר להם אמרו ובירושלמי אמרינן ובלבד שיהא החזן ישראל וחזן לאו היינו ש"ץ שחזן הוא שמש הכנסת כדאיתא פ"ק דסנהדרין (דף יז:) וב' חזנים ופ"ז דבבא מציעא (דף צג:) חזני מתא אבל ש"ץ הוא הקורא ואומר ר"ת שש"ץ הוא פותח בברכנו ומסיים ואין הכהנים רשאין להתחיל עד שיכלה הדבור מפי הקורא ודווקא כשעומד בבית הכנסת ואומר לו (א) עובר אבל אם עומד בחוץ אינו עובר דאמרינן בירושלמי רבי שמעון בן פזי כד הוה חשיש [הוה] קאי אחורי עמודי ר' אלעזר נפיק לברא:

הסולת והשמן אין מעכבין את היין. משמע הא סולת ושמן מעכבין אהדדי ותימה דהא לא כתיב שום קרא במנחת נסכים ושמא ילפינן ממנחת נדבה דכתיב בה עיכובא לעיל (דף ס.) וגלויי מילתא בעלמא הוי דגבי מיעוטו מעכב את רובו כתיב קרא גם במנחת נסכים והתם גלי לן קרא:

(ב) **מנחתם** ונסכיהם (אפי') בלילה מנחתם ונסכיהם אפילו למחר. בפ"ב דתמורה (דף יד.) מוכח דלמחר נפקא לן (טו) דכל יום ביומו מלבד שבתות ה' ולכך הש"ס להביא על פסוק הרהוט בשני דרשות אע"ג דנפקי מקראי אחריני כי ההיא דשנת נעורים לאביה (ג) (קדושין דף ג.) וכן מוהתעלמת (ב"מ דף ל.) וכן ספר כורתה ואין דבר אחר כורתה (גיטין דף כא:) וכן מותר הפסח ושלמים הבאין מחמת הפסח פ"ק דזבחים (דף ט.) ופ"ד דזבחים (דף מ.) ופרק התודה (לקמן פג:) ופ' מי שהיה טמא (פסחים דף צו:) ופ"ב דבכורות (דף טו.) דדריש אך ולא חלבו ומפיק רבא לאך לאומו ולא בנו הוא דאתא וחלבו מלמו נפקא וכן בשמעתין דתניא בברייתא' זבח ונסכים ומסקינן דבקרא פליגי: **מנחתם** ונסכיהם. פי' בקונט' פ"ק דזבחים (דף ח.) ופרק המזבח מקדש (שם פד.) ופ"ב דתמורה (דף יד.) למנחתם ונסכיהם דפרי החג קדריש וקשה לר"ת היכי משמע מיניה לילה ועוד היכי דרשינן מיניה מנחה ואח"כ נסכים הא קרא דבתריה כתיב לפרים ולאילים ואינם כתובים (יד) על הסדר דפרים ואילים קדמי ותו דפריך ורבנן נמי הא בעי ליה ומנחתם וכו' ומאי (ו) פריך הא טובא כתיב אלא על כרחין כיון שכולם משונים זה מזה כולהו צריכי לכך נראה לר"ת דדריש מקרא דעצרת פרשת אמור אל הכהנים ואילים שנים יהיו עולה לה' ומנחתם ונסכיהם אשה ריח ניחוח לה' מדכתב נסכים בין עולה לאשה ש"מ דבאים בלילה כי אשה דהיינו הקטרה ולא מייתורא ונקט מנחה ברישא דדמי לעולה טפי בהקטרה והא דפ"ק דזבחים (דף ח.) דריש (ז) מנחתו ונסכיו אפי' בלילה ומשמע התם (יח) דמייתורא דווקא קדריש (ח) והתם גבי נזיר דרש מדכתי' מנחתו ונסכו וכתיב נמי ומנחתם ונסכיהם למחר נמי שמעינן כיון דגלי גבי עצרת תו אין לחלק ותימה והא הני קראי בבאין עם הזבח כתיבי והנהו לא אתו אלא ביום כדאיתא בפ"ב דתמורה (דף יד.) וי"ל דאם אינו ענין בבאין לאחר הזבח תנהו ענין בבאין עם הזבח והא דאמרינן בריש תענית (דף ג:) מה ניסוך המים בלילה דאמר מר ונסכיהם אפי' בלילה משמע דמקרא דפרי החג מייתי שאין ניסוך המים אלא בחג לאו מילתא היא דכיון דגלי לן קרא בעצרת דהוי נסכי יחיד: **כיון** דמתאמרא שירה עלייהו.(יט) פי' (ט) להביאם עם הזבח אבל בפני עצמו בעיא היא פ' אין נערכין (ערכין יב.) ומ"מ אף בלאו זבח עדיפי כיון שהיו ראויין לשירה ולבא עם הזבח:

ודם זבחיך ישפך. פי' בית שמאי (זבחים דף לו:) מעיקרא דריש מהאי קרא ולא קאי לנסוך: **כמשפט** כמשפטם. וביום ראשון דלא כתיב כמשפט כתיב ביה יהיו: **אלא** דר"ח ועצרת דכתיב בחומש הפקודים. ואע"ג דכתיב יהיו לכם לאו עלייהו קאי והא דלא פריך מפסח כי היכי דפריך מהני דהא כתיב ביה יהיו ורש"י פי' (כ) ביחזקאל דהא דכתיב (כא) גבי פסח ז' פרים וז' אילים ליום דלז' ימי פסח קאמר פר ואיל ליום דאם לא מצא שנים בכל יום מביא אחד והשתא ניחא שפיר דהא לא מעכבי אהדדי ותימה דהא כתיב ביה יהיו ואין לומר דקאי אכבשים ולא אפרים ואילים דגבי עצרת לא קאמרינן הכי והא דנקט בסמוך אילים דהכא והכא לא מעכבי הא איניהו מעכבי ה"נ מאי למינקט כבשים ולא דמי לקודש יהיו דגבי לחם דפליגי ר"ע ובן ננס (לקמן דף מה:) (כב) אהייא קאי אי אכבשים אי אלחם אבל אתרוייהו פשיטא להו דלא קאי אע"ג דכתיב בחד קרא היינו כבשים ללחם אבל כבשים אהדדי ה"נ דמעכבי כדתנן בהקומץ רבה (לעיל מ.) ב' כבשי עצרת מעכבין זה את זה וכן ב' חלות ולא מסתברא נמי למימר דהוייה דפסח לא קיימא אלא אתמימים דלהא לא איצטריך קרא דבעלי מומין פשיטא דפסולין וי"ל דלפום דרשא אתא דלא מסתבר לדורשו בעיכוב כיון דלא מישתמיט הש"ס ובספרי דורש גבי פסח הרי שמצא פרים ולא מצא אילים אילים ולא מצא כבשים שומע אני שלא יקריב עד שימצא כולן ת"ל שבעת ימים תקריבו אשה אפילו אחד מהן יכול אפי' כולן מצויין ת"ל פרים בני בקר שנים ואיל אחד ומיהו הא דקאמר שומע אני שלא יקריב עד שימצא כולן על כרחין לאו משום דסמיך איהיו דגבי עצרת דריש נמי הכי התם וכן בחג אע"ג דכתיב ביה כמשפט וכו' ואכל חד מייתי קרא דשבעת ימים ואע"ג דלא כתיב לא בעצרת ולא בחג:

אלא

עין משפט נר מצוה

צ א מיי' פ"ב מהל' תפלה הלכה יב:
צא ב מיי' פ"ב מהל' פסוה"מ הלכה א:
צב ג מיי' שם פ"ב הלכה י:
צג ד מיי' פ"ו מהל' תמידין ומוספין הלכה ה:
צד ה מיי' שם הלכה ח וע"ש תוכח הלכה כחכמים:
צה ו מיי' פ"ב מהל' פסוה"מ הלכה א:
צו ז מיי' פ"ח מהל' תמידין ומוספין הלכה יז [יח יט]:

תורה אור השלם

1. אדני עליהם יחיו ולכל בהן חיי רוחי ותחלימני והחיני: ישעיהו לח טז
2. ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: במדבר כט יח
3. אלה מועדי יי' אשר תקראו אתם מקראי קדש להקריב אשה ליי' עלה ומנחה זבח ונסכים דבר יום ביומו: ויקרא כג לז
4. ועשית עלתיך הבשר והדם על מזבח יי' אלהיך ודם זבחיך ישפך על מזבח יי' אלהיך והבשר תאכל: דברים יב כז
5. ומנחתם ונסכיהם לפרים לאילם ולכבשים במספרם כמשפט: במדבר כט יח

שיטה מקובצת

א] דאמר זעירי. בפ' הקומץ ונשא הארכתי: ב] כי פליגי. בנסכים הבאים בפני עצמן דאף על גב דמייתי [קרא] זבח ונסכים משמע דמנחות הבאים עם הזבח פליגי אין זה עיקר דרשה והא [חזינן] דלמסקנא מוקי ליה (מאי) [האי קרא] להא דזעירי: ג] הואיל דמתאמרא שירה עלייהו תימה דבעיא היא בפ' אין נערכין אם אומרים שירה על הנסכים הבאים בפני עצמן וי"ל דה"מ הואיל דמתאמרא שירה עלייהו כשבאים עם הזבח: ד] אמר ר' שמעון אם היו להם פרים ואילים: ה] אחד ונסכיו: ו] דהיכא. ס"א מאי עבידתייהו: ז] אלא דר"ח ועצרת. וקשה אמאי לא מוקי לה בכבשים ואילים דפסח וי"ל דהנהו מעכבי להדדי דהא כתיב ביה יהיו ואין זה כפרש"י דפי' ביחזקאל בהפטרה דפרשת חדש דכתיב גבי פסח שבעה פרים ושבעה אילים (חמשה) תמימים ליום לשבעת הימים ומאי קאמר והלא לשבעה ימים י"ד פרים היו בהם דכתוב בספר פנחס פרים בני בקר שנים ופרש"י לומר דלא מעכבי אהדדי כדדרשינן לקמן בשמעתין גבי כבשים דכתיב ביחזקאל ששה כבשים מה ת"ל לפי שכתוב בתורה שבעה כבשים כו' ודריש דלא מעכבא ואם כן הא דכתיב בפסח יהיו דעיכובא הוא ולא דרשינן ליה עיכובא אלא היכא דדריש תלמודא א"נ י"ל יהיו דפסח אתמימים קאי וא"ת אמאי לא מוקי מתניתין באילים דפסח וי"ל משום דבפסח לא כתיב אלא איל אחד ובמתניתין תנן האילים ולהכי מוקי לה בעצרת דכתיב בהו [ואילים] והשתא דאתא לידן נדרוש קראי סתומים דפרשת החדש דכתיב איפה לפר ואיפה לאיל יעשה מנחה ואיפה איכא עשרה עשרונים ובתורה כתיב שלשה עשרונים לפר ושני עשרונים לאיל וצריך לפירוש. וצריך לומר דמאיפה תוציא ג' עשרונים לפר שיהא מנופה יפה ואם יש להם חישים בריוח מאיפה תוציא ב' עשרונים לאיל. ועוד כתיב התם ושמן הין לאיפה ומאי קאמר והלא כתיב בתורה חצי ההין יהיה לפר ושלישית ההין לאיל וצריך לפרש דהכי קאמר ושמן שבהין לאיפה לפי השנתות שהיו בהין כדאמרינן עד כאן לפר כו'. ועוד כתיב התם מנחה יעשו עליו בבקר בבקר ששית האיפה ומאי קאמר והלא במנחת נסכים שהיו עושין בכל בקר ובקר עם התמיד לא היה בו רק עשירית האיפה וצריך לומר כדפי' לאיל מששית האיפה תוציא העשרון של מנחה והיינו כפי השיעור של איפה לפר. וי"מ דהאי ששית האיפה היינו לעשרון של מנחת תמיד ולחצי עשרון של מחבת שהיה בו עשרון מחציתה בבקר ומחציתה בערב. ואין השיעור שוה שהרי עשרון ומחצה זהו ששית [תשעה] עשרונים ובאיפה יש בה עשרה עשרונים ונ"ל ברוך דיש ליישב ששית האיפה במנחת חביתין שינפו אותה עד שתבא לחצי עשרון והשתא אתי בכיוון לפי איפה לפר. ועוד כתיב ושמן שלישית ההין לרוס את הסולת פי' לתקן הסולת של מנחה ומאי קאמר והלא לא היו בו כי אם [רביעית ההין למנחת] תמיד השחר ואמר ריב"א דהאי שלישית דכתיב בהאי קרא היינו לעשרון של מנחת התמיד וחצי עשרון של מנחת מחבת הבקר ולעשרון [וחצי צריך ד'] לוגין וחצי שמן דהכי' לוגין (והן) [שהן] שלישית ההין היה לבלול עם הסולת בעודו חי קודם אפיה ולאחר אפיה היה יוצק בהן חצי לוג הנשאר [ועוד יש לפרש] דשלישית ההין קאי אשנתות שבהין וה"ק דשנת שלישית שבהין היה לרוס הסלת של מנחת התמיד והיינו רביעית ההין שנת ראשונה היה לפר והשני לאיל והשלישית לכבש. הר"א. ע"ש [האי] דכתיב נמי ביחזקאל ושמן שלישית ההין לרוס את הסלת. פירוש לתקן הסלת של מנחה. מנחה לה' חקת עולם (להם) תמיד. וקשה באיזה מנחה משתעי קרא אי דמנחת נסכים הבאה עם התמיד אינה כי אם שלשה לוגין ואי דחביתין דסליק מיניה והא כתיב ומנחה תעשה עליו בבקר בבקר ששית האיפה וגו' ופירש"י התם דהיינו חביתין וחביתין לא היה רק לוג ומחצה וי"מ דקא חשיב שמן של שחרית כולו בבת אחת של תמיד ושל חביתין והן ד' לוגין ומחצה וד' לוגין היינו שלישית ההין וחצי לוג

מסורת הש"ס

א) [לקמן נב. זבחי' ח. פד. תמורה יד. תענית ג:], ב) [לקמן עט.], ג) [זבחים לו:], ד) זובח הס"ד ואח"כ ד"ה בשחיטת הזבח דכל זמן. ל"ק, ה) [במדבר כט. כג], ו) מכאן שייך לדף שלאח"ז, ז) אי דעצרת. ל"ק, ח) בלא אגב. ל"ק, ט) למנחתם. ל"ק, י) מדכר. ל"ק, כ) [ועמ"ש בגליון תוס' שבת קמח. ד"ה ונתן], ל) פריך. ל"ק, מ) צ"ל מנחתם ונסכיהם. ל"ק, נ) דהתם. ל"ק, ס) להכלים. ל"ק.

הגהות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ואפי' וכו' היום הזבח יכול להקריב וכו': (ב) שם בסה"ד ובלינה הס"ד ואח"כ מ"ה שחיטת זבח אין הנסכים הבאין עם הזבח מתקדשין אלא בשחיטת זבח דכל זמן שלא: (ג) ד"ה עולה וכו' מנחה הס"ד ואח"כ מ"ה שירה עלייהו על הנסכים אומרים הלוים שירה במסכת: (ד) ד"ה כמשפטן משמע עיכובא הס"ד ואח"כ מ"ה דחומש הפקודים כל הקרבנות וכו' הפקודים בהני דר"ח ועצרת כצ"ל והד"ח: (ה) ד"ה אלא וכו' קתני הס"ד ואח"כ מ"ה דת"כ דכתיב:

מוסף רש"י

למנחתם ונסכיהם בלילה. דאע"פ שמקריבין הקרבנות ביום יכולין להביא המנחות והנסכים בלילה (תמורה יד.). אפילו למחר. אם קרב הקרבן בזמנו ואפילו מכאן ועד עשרה ימים (תמורה יד.) דקי"ל דאם מביא אדם היום ונסכיו מכאן ועד עשרה ימים, ונפקא לן מהא דאמר מר ומנחתם ונסכיהם יתירי דכתיבי בקרבנות החג להכי כתיבי (זבחים פד.). אין הנסכים מתקדשים. ליפסל בלינה וביוצא (ערכין שם בכת"י). אלא בשחיטת הזבח. דקודם שחיטת הזבח אע"פ שנתנו בכלי שרת הן חולין, ויכול לשנותו לזבח אחר ומשנשחט הזבח לא (רש"י שם). ודם זבחיך ישפך. שפיכה אחת משמע מדלא כתיב שניה דילפינן מיניה שתי מתנות שהן ארבע בפרק איזהו מקומן (זבחים לו.).

רבינו גרשום

הסולת והשמן. דמנחת נסכים אין מעכבין את היין שמנסך את היין אע"פ שאינן: הבא זבח ואחר כך הבא נסכים. ואח"כ הבא מנחה: ומנחתם ונסכיהם אפי' למחר. אבל אותן נסכים שמביא עם הזבח נפסלין בלינה מאחר שנשחט עליהן הזבח: דכתיב עולה ומנחה. סמוך לעולה מנחה ואחר כך נסכים: כי פליגי בנסכים הבאין בפני עצמן. שלא הביאן עם הזבח אלא לאחר כמה ימים. ולא תיתני להברייתא כמעיקרא ר' אמר זבח ונסכים דבבאין עם הזבח לא פליגי: ור' סבר התם הוא. בבאין עם הזבח איידי דאתחיל באכילה דזבח גמר לה לאכילה ומייתי מנחה: דאיתאמרא שירה עלייהו דכתיב המשמח אלהים:

שיטה מקובצת (המשך)

לא חשיב שלא היה באה לסלת אלא לטגן מנחת חביתין עוד פי' הר"ם דשלישית ההין לאו דוקא אלא עד שנת שלישית לפי שהיו ג' שנתות להין לפר ולאיל ולכבש נמצא כשהתחיל למנות משנת עליונה של כלי תמצא תחתון שהוא לכבש השלישי עכ"ל תוס' וכן כתוב בגליון דשלישית ההין ר"ל שנת שלישי כדאמרינן שנתות היו בהין עד כאן לפר וע"כ לאיל כו' נמצא השלישי מחזיק רביעית ההין דהיינו לנסכים: ח] ושמן מנסכו: ט] נסכים קריבה תחלה: ואח"כ מנסך יין הס"ד ומה"ד זבח ואחר כך נסכים: י] הביא היום זבח: יא] הזבח מתקדש אלא בשחיטת זבח דכל: יב] מנחה הס"ד ואח"כ מה"ד דמתאמרא שירה עלייהו על: יג] עיכובא הס"ד ואח"כ מה"ד דחומש הפקודים כו': יד] הפקודים חד איל כתיב בהו דהיינו בפרשת פנחס והן מוספין דר"ח ועצרת דחומש הפקודים: טו] דהת"כ אות ב' נמחק: טז] נפקא לן מדכר: יז] על הסדר דכ"ע דפרים לאילים קדמי דהא מסיים בפי' התדיר דפרים קדמי לאילים ואילים לכבשים וכסדר הכתוב ומאי פריך: יח] דמיתורא דוקא קדריש. עיין תוס' לקמן (דף צא:) פי' וה"נ נדרוש מיתורא ממנחת מנחתו ונסך ונסכיהם ולאו משום דאסמכיה לאשה ותירץ דשאני התם בפ"ק דזבחים גבי נזיר דכתיב ומנחתו ונסכו וכתיב נמי ומנחתם ונסכיהם ולהכי דריש התם ליתורא דוי"ו. ובתוס' חיצונית כתוב מיהו קשה דפ"ק דזבחים פריך מנחת מנחתו נסך נסכו מאי דרשת בהו ההוא מבעיא להו מנחתם ונסכיהם בלילה אלמא דריש לה אע"ג דלא כתיב ביה אשה ושמא מיתורא דוי"ו דריש ליה ודוחק הוא לפירושו והריב"א מיישב הקושיא ואומר דבקרבנות החג יש בהם שתי פעמים ביום אחד ואתו מיותר (דמ"מ) [ומשה"נ] דריש. וכמו כן ההוא דהתם גבי נזיר מיותר וא"ת והלא איצטריך הכא חד לבלילה ולמחר והתם היכי מפיק תרוייהו במנחתם ונסכהם וי"ל דמתוך דגלי הכא דאין חילוק בין לילה ולמחר גלי הה"ל הר"ם ז"ל פ"ק דזבחים מפרי החג ודריש אפי' למחר ובמנחתם ונסכיהם דביום שני שהוא שב לפרים ולאילים ואע"ג דמינה דרשינן ניסוך המים בחג דרשי' מיתורא ומים הלכה למשה מסיני הוא והא דדרשינן הכא בלילה משום דכתיב והקטיר דמשמע דומיא דהקטרה שהוא בלילה: יט] עלייהו (משום כדאיתא) (פירוש כדאתו) עם: כ] פי' קרא ביחזקאל ותיבות דהא דכתיב נמחק: כא] גבי פסח. ישבעת ימי החג יעשה עולה לה': כב] אהייא קאי:

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones